

Hakkame, mehed, minema

"Vana kannel"

Gustav Ernesaks

(1908-1993)

Otsustavalt

p

T. Hak-ka-me, me-hed, mi-ne-ma, ko-du poo-le kõn-di-ma,

B. Hak-ka-me, me-hed, mi-ne-ma, ko-du poo-le kõn-di-ma,

p

5 *mp*

T. ta-re poo-le tõt-ta-ma, ta-re poo-le tõt-ta-ma.

B. ta-re poo-le tõt-ta-ma, ta-re poo-le tõt-ta-ma.

mp

9 *mp*

T. Jah, jah, jah, hak-ka-me, jah, jah, jah, kõn-di-ma,

B. Jah, jah, jah, hak-ka-me, jah, jah, jah, kõn-di-ma,

mf

mf

13 *mf*

T. jah, jah, jah, tõt-ta-ma, ta-re poo-le, ta-re poo-le tõt-ta-ma.

B. jah, jah, jah, tõt-ta-ma, ta-re poo-le, ta-re poo-le tõt-ta-ma.

ta-re poo-le tõt-ta-ma, ta-re poo-le tõt-ta-ma.

Võib vast päris kindlasti öelda, et "Hakkame, mehed, minema" (1933) on noore muusikaõpetaja Gustav Ernesaksa läbilöök suurde koorimuusikamaailma. Tema üks esimestest heliloomingulistest katsetustest saavutas kohe tohutu populaarsuse. Üsna loomulikult leiame "Hakkame, mehed, minema" juba 1938. aasta laulupeo kavast. See laul viis tulevase laulutaadi ka esimest korda laulupeokoori ette - mitte kui valitud laulupeodirigent, vaid kui helilooja, kellel oli võimatus oma laulu kordust ise juhatada. Tõsi, selline olukord ei kestnud kaua, juba järgmise laulupeo ettevalmistuse käigus valiti Ernesaks salajase hääletuse teel laulupeo dirigendiks. Kõnealune pidu pidi toimuma 1942. aastal, aga jäi sõja tõttu ära. 1947. aasta peost alates võib Ernesaksa ja laulupidude vahele panna juba võrdumärgi.

17 *mf*

Pa - ne-me pii - bud pō - le - ma, va - nad to - bid

mf

20

tor - ma - ma, uh - ked to - bid uh - ku - mai - e!

rit.

Kindlalt

23 *f*

Hak-ka-me, me-hed, mi - ne-ma, ko - du poo - le kōn - di - ma,

f

27

ta - re poo - le tōt - ta - ma, ta - re poo - le tōt - ta - ma.

31 *cresc. e rit.*

Hak-ka-me, me - hed, hak - ka-me mi - ne - ma!

Hak-ka-me, hak-ka-me,

(1933)